

21 Σεπτεμβρίου 2017

Μνημόσυνο εις μνήμην του αιμνήστου Ιεροκήρυκος της Ι. Μ. Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος π. Αθηναγόρα Καραμαντζάνη

/ [Ειδήσεις και Ανακοινώσεις](#)

Το προσεχές Σάββατο 23 Σεπτεμβρίου συμπληρώνεται ένα έτος από την εις Κύριον εκδημία του αιμνήστου Ιεροκήρυκος της Ι. Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος π. Αθηναγόρα Καραμαντζάνη. Το μνημόσυνο θα τελεστεί στη γυναικεία Ιερά Μονή Αγίου Αθανασίου Κολινδρού, όπου κατά την επιθυμία του ενταφιάστηκε, καθώς υπήρξε κτήτωρ και πνευματικός πατέρας της αδελφότητας.

Καλούνται τα πνευματικά τέκνα, φίλοι και λοιποί γνωστοί να προσέλθουν, ώστε να προσευχηθούν για την ανάπαυση της ψυχής του εκλιπόντος.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

Ο μακαριστός Αρχιμ. Αθηναγόρας κατά κόσμον Γεώργιος Καραμαντζάνης, υπήρξε ένας αφανής, αλλά γνήσιος και άξιος εργάτης του αμπελώνος του Θεού. Εργάστηκε αθόρυβα, με αυτοθυσία χωρίς να υπολογίσει κόπους και θυσίες. Εκτός από το αξιόλογο συγγραφικό του έργο άφησε ένα τεράστιο πνευματικό έργο, απέκτησε πλήθος πνευματικών τέκνων και δύο μοναχικές συνοδείες της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Ολύμπου και της Ιεράς Μονής Αγίου Αθανασίου Κολινδρού. Της πρώτης υπήρξε πνευματικός «παππούς», αφού ο Ηγούμενος και ανακαινιστής της υπήρξε πνευματικό του τέκνο. Της δεύτερης υπήρξε πνευματικός πατήρ και κτήτωρ.

Είχε την ευλογία να γνωρίσει από τα νεανικά του χρόνια και να έχει ως πνευματικό οδηγό τον μακαριστό Γέροντα Χερουβείμ, κτήτορα της Ιεράς Μονής Παρακλήτου, ο οποίος τον εισήγαγε στο ρεύμα της Ορθοδόξου Εκκλησιαστικής Παραδόσεως.

Γεννήθηκε το έτος 1928 στην Αθήνα από πτωχούς αλλά ευσεβείς γονείς. Ήταν το μικρότερο (6ο) παιδί της οικογενείας του. Η οικογένειά του ανέδειξε τέσσερις κληρικούς και μοναχούς. Τον ίδιο, τον αδελφό του Χαράλαμπο, ιεροδιάκονο

Κορνήλιο, ο οποίος εκάρη μοναχός και χειροτονήθηκε διάκονος στην Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, όπου και απεβίωσε, αφήνοντας μνήμη οσίου ανδρός. Η μητέρα του και η αδελφή του Παναγιώτα, μοναχή Θεοδούλη και μοναχή Φιλοθέη, εκάρησαν από τον ίδιο μοναχές και εγκαταβίωσαν στην Ιερά Μονή Αγίου Αθανασίου Κολινδρού.

Τα παιδικά του χρόνια τα πέρασε στην Αθήνα. Από την μικρή του ηλικία έδειξε την αγάπη του για την Εκκλησία και την απόφαση του να γίνει κληρικός και μοναχός. Σε ηλικία 4 χρονών έζησε ένα θαύμα της Αγίας Βαρβάρας που έσωσε θαυματουργικά από πυρκαγιά το σπίτι τους και το κουρείο του πατέρα του. Το θαύμα αυτό σφράγισε την ζωή του και από τότε συνεχώς ευλαβείτο και θεωρούσε την Αγία ως προστάτιδά του. Το 1946 κατόπιν εξετάσεων εισήχθη στην Θεολογική σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών, τρίτος κατά σειρά επιτυχίας. Μαζί με τον μακαριστό Γέροντα Χερουβείμ ήταν από τους συνιδρυτές της αδελφότητας του Παρακλήτου, από την οποία στην συνέχεια ιδρύθηκε η Ιερά Μονή Παρακλήτου.

Την 14η Ιουνίου 1951 εκάρη μοναχός και την 29η Ιουνίου 1951 χειροτονήθη διάκονος από τον Μακαριώτατο Αρχιεπίσκοπο Αθηνών κ. Σπυρίδωνα. Ως Διάκονος υπηρέτησε τα έτη 1951 - 1954 στον Ιερό Ναό Υπαπαντής του Σωτήρος Ταμπουρίων. Την 11η Ιουλίου 1954 χειροτονήθηκε ιερέας από τον Αργολίδος Χρυσόστομο, τον οποίο είχε γνωρίσει στα μαθητικά χρόνια ως εφημέριο στον Ιερό Ναό Αγίου Κωνσταντίνου Ομοιοίας. Στην συνέχεια διορίσθηκε Πρωτοσύγκελος της Μητροπόλεως Αργολίδος και Προϊστάμενος του Μητροπολιτικού Ναού του Αγίου Γεωργίου, όπου και ανέπτυξε έντονο πνευματικό έργο και αφιερώθηκε στην διακονία που του είχε ανατεθεί. Αυτό έγινε αιτία να κλονισθεί ή η υγεία του και να αναγκασθεί να εγκαταλείψει την θέση του και την Ιερά Μητρόπολη το 1959. Από το 1959 έως το 1960 διορίσθηκε προσωρινά μέχρι να αποκατασταθεί η υγεία του, εφημέριος του Ιερού Ναού Αγίας Βαρβάρας Αμφιάλης Πειραιώς.

Από το 1960 έως το 1968 υπηρέτησε με αυτοθυσία στην Μητρόπολη Ναυπακτίας. Αναλώθηκε στην διακονία του ποιμνίου του Θεού, εργαζόμενος κάτω από δυσμενείς συνθήκες στις δυσπρόσιτες εκείνες ορεινές περιοχές, αυτός που ήταν ένας άνθρωπος της πόλης. Οι στενοί δεσμοί του με τα πνευματικά του τέκνα παρέμειναν για δεκαετίες αναλλοίωτοι. Εκεί γνώρισε και τον Κωνσταντίνο Κυρίτση, μετέπειτα Αρχιμανδρίτη Μάξιμο, Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου Ολύμπου και την Μοναχή Ειρήνη Ζορμπά, Καθηγουμένη της μοναχικής αδελφότητας του Αγίου Αθανασίου που ο ίδιος ίδρυσε.

Το 1968 κατόπιν προσκλήσεως του μακαριστού Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας Καλλινίκου μετέβη στην Μητρόπολη αυτή και διορίσθηκε Ιεροκήρυκας

με έδρα τα Γιαννιτσά. Παρέμεινε στην θέση αυτή επί 18 συνεχή έτη μέχρι την συνταξιοδότησή του. Εγκαταστάθηκε στην Μονή της Αγίας Παρασκευής, η οποία βρισκόταν στην άκρη της πόλεως, η οποία και κατέστη κέντρο της πνευματικής του εργασίας. Όλο το διάστημα αυτό είχε δίπλα του και τον π. Μάξιμο, ο οποίος τον ακολούθησε σαν λαϊκός από την Ναύπακτο και παρέμεινε μαζί του μέχρι την τελευτή του επί 55 συνεχόμενα έτη. Εργάσθηκε και εδώ με ζήλο και αυτοθυσία μην υπολογίζοντας κόπους. Το έργο του είχε πλούσιους καρπούς. Καρπός του πνευματικού του έργου είναι οι μοναχοί που απετέλεσαν τους πυρήνες των Συνοδειών που αναφέρθηκαν, όπως επίσης και πολλοί κληρικοί και αξιόλογοι Αγιορείτες μοναχοί.

Από το 1986 μέχρι την τελευτή του εγκαταβίωσε στην Ιερά Μονή Αγίου Διονυσίου Ολύμπου, συνεχίζοντας το πνευματικό του έργο ως εφημερεύων Ιεροκήρυξ της Ι. Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης και Πλαταμώνος. Παράλληλα επιδόθηκε και στο συγγραφικό του έργο, συγγράψας πλήθος σημαντικών και αξιολόγων βιβλίων. Αφιερώθηκε στην πνευματική καθοδήγηση της νεοσύστατης Ιεράς Μονής Αγίου Αθανασίου Κολινδρού, της οποίας υπήρξε Γέροντας και κτήτορας. Επίσης με την εμπειρία του και την βαθιά πνευματικότητά του βοήθησε την αδελφότητα της Ιεράς Μονής Αγίου Διονυσίου στα πρώτα βήματα της, αποτελώντας ένα σύμβουλο και προστάτη των νεαρών μοναχών. Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος και πολλές Ιερές Μητροπόλεις αναγνωρίζοντας το έργο του, τον τίμησαν απονέμοντας του τιμητικές διακρίσεις.

Τα τελευταία χρόνια η υγεία του σταδιακά επιδειωνόταν. Μετά από σύντομη ασθένεια μετέβη προς τον Κύριον που τόσο αγάπησε και θυσιαστικά υπηρέτησε, την 25η Σεπτεμβρίου του έτους 2016. Ευχόμαστε τώρα που είναι κοντά στον Κύριο οι προσευχές του και οι πρεσβείες του να μας σκεπάζουν και να μας προστατεύουν.

Του αιμνήστου δούλου του Θεού Αθηναγόρου Ιερομονάχου, αιωνία η μνήμη.